

**TJIBBE VELDAMP
& KEES DE BOER**

**DE MOP VAN DE
MEESTERSCHURK**

Amsterdam · Antwerpen
Em. Querido's Uitgeverij

2023

HOOFDSTUK 1

KNALGRAPPEN

Ik heet Nik. Ik LIJK een gewone jongen...

Maar eigenlijk ben ik... GRAPMAN!

Mijn superkracht is humor. Vaak is het handig om erg grappig te zijn...

Maar soms is het ook lastig...

Alleen wéét niemand dat ik supergrappig ben. Gek hè. En niet leuk. Lachte iemand maar eens om mij... Ik liep naar school en dacht na. Als ik nou eens een **NIEUW SOORT** grappen bedacht?

Een jongetje had gelachen. Terwijl ik niet eens grappig probeerde te zijn. Dat was natuurlijk mijn superhumor!

Noor uit mijn klas kwam aanlopen. Ze hielp me overeind – wat wel gek was, want we helpen elkaar nooit. En het werd nog gekker. Ze zei ook iets tegen me. En met elkaar praten doen we dus al helemaal niet.

‘Nik,’ zei ze. ‘Ik wil je iets vragen.’

‘**JIJ** wilt **MIJ** iets vragen?’ vroeg ik.

‘Ja, gek hè,’ zei ze.

‘Ik begrijp het al,’ zei ik. ‘Je wilt dat ik een grap vertel! Nou, dan is het je geluksdag! Ik heb echt nét een nieuw soort grappen ontdekt! Ik noem ze **KNALGRAPPEN**, denk ik, want je moet ergens tegenop knallen. Zal ik het laten zien?’

‘Nee, dank je,’ zei Noor.

‘Het is geen moeite, hoor,’ zei ik.

‘Het hoeft ECHT niet, Nik,’ zei Noor. ‘Ik wilde je niet vragen om een grap te vertellen. Ik wil je vragen...’

‘O,’ zei ik. ‘Nou, je lijkt op Noor. En je klinkt als Noor. Ik denk dat je Noor bent.’

‘Ja, dát weet ik.’ Noor keek ongelukkig. ‘Maar wie bèn ik? Ik werd vanochtend wakker en wist ineens zeker dat ik vergeten was wie ik écht ben. En ik wist ook dat **JIJ** het wel zou weten.’

‘Ik iets weten?’ zei ik. ‘Dat zou me verbazen.’

‘Ja, mij eigenlijk ook,’ zei Noor. ‘Maar wil je toch goed nadenken? Alsjeblieft?’

‘Ik doe het meteen,’ zei ik. En ik deed het meteen. Ik dacht goed na. Wie was Noor?

Ik zag drie mogelijkheden.

WIE IS NOOR? MOGELIJKHEID 1

WIE IS NOOR? MOGELIJKHEID 2

WIE IS NOOR? MOGELIJKHEID 3

Zeg eens Nik, heb ik een brandende hoepel?

Eh... nee?

Heb ik misschien een ruimtepak aan?

Nou... eh...

Ben ik onzichtbaar?

Even kijken... nee?

Nou, je zei dat ik moest nadenken.

Waarom denk je dan dat ik een wormentemmer, ruimtejuf of boksende geest zou zijn?

**...EN DENK
NOOIT MEER
NA!!!**

‘Nou, dan weet ik het niet, hoor,’ zei ik.

‘Dan moet ik het maar aan meester Nietje vragen,’
zei Noor.

‘Verstandig van je!’ zei ik. ‘Je hoeft niet bang te zijn
dat **HIJ** grapjes gaat maken.’ Onze meester had nog
geen druppeltje humor.

‘Toen ik vanochtend wakker werd had ik het gevoel
dat hij misschien ook weet wie ik ben,’ zei Noor.

‘Gek hè? Ga je mee naar school?’

Dat was waar ook: we waren op weg naar school.

‘Leuk!’ zei ik.

Noor keek me verbaasd aan. Wat ik snapte, want
meestal heb ik geen zin in school. Maar vandaag was
een bijzondere dag. Vandaag ging ik knalgrappen
uitproberen! Misschien zou dan eindelijk iemand
om me lachen...

Meester Nietje was er nog niet. Dus toen ging ik voor de klas staan en deed of ik hem was.

‘Leerplichtigen!’ zei ik. ‘Mag ik jullie aandacht?’

Het werd meteen doodstil. Ik was verrast dat de kinderen zo goed naar mij luisterden. Dat deden ze anders NOOIT.

‘Ik ben jullie geliefde meester Nietje,’ zei ik. ‘Jullie ochtendzonnetje in de klas. Vandaag leer ik jullie...’

Het verkeersbord zonet had me iets duidelijk gemaakt: bij een knalgrap kun je gebruik maken van de omgeving. De vraag was dus: zag ik hier iets wat ik kon gebruiken?

Ja, ik zag iets:...

...het podiumpje!

En de knickers die Nietje had afgepakt.

Ik was niet van plan geweest om die knickers te laten vallen. Maar als je superhumor hebt gebeurt zoiets soms vanzelf.

Ik keek naar de klas. Monden waren opengevallen.
Haren stonden overeind. Het leek wel of hele klas
IN SHOCK was.

Maar niemand lachte. Ik snapte het niet.
Zagen ze soms iets wat ik niet zag?

